

mange Steder er temmelig uvirkeligt, og at det derfor var ønskeligt, at der kunde findes paa Midler, hvorved man ligesom kunde anspore Tilfynet til at gøre sig mere Umage. Dette er Grunden til den Bestemmelse, der er kommen ind om Indberetningen. Man mener nemlig, at naar Tilfynet dog skal give Indberetning, være sig i den ene eller den anden Form, om dets Virksomhed i Aarets Løb, er det ligesom et lille Tryk paa Folk til at bevirke, at de gøre noget. Naar jeg har tilføjet den Bestemmelse, at Indberetningen kan gives ved Udfyldning af et Schema, er det netop for at lette Tilfynet denne Opgave. Jeg har nok været opmærksom paa, at det jævnlig kunde være Folk, der ikke vare meget vant til Skriveri og derfor helst kunde ønske at faa det gjort saa simpelt som muligt, og dette vil kunne ske ved Udfyldning af Schemaer, hvor der i mange Tilfælde kun behøves at skrives Ja eller Nej eller et Par enkelte Ord som Svar paa Spørgsmaalene. — Naar jeg har foreslaaet, at Kommuneraadet skalde affatte disse Schemaer, saa er det, fordi jeg tror, at det er lidt vanskeligt at affatte dem efter almindelige Regler, idet Forholdene vistnok kunne føre til, at det er forskellige Ting, man spørger om paa de forskellige Steder. Jeg har haft Lejlighed til at se nogle saadanne Schemaer, som af disse omtalte Foreninger ere indsendte til Ministeriet sammen med deres Andragende, men disse Schemaer vare aabenbart ikke beregnede paa at kunne bruges alle Vegne. Der var en Del Spørgsmaal, som ganske sikkert kun passe paa Landkommuner og ikke vilde passe videre i Købstæder, f. Eks. saadanne Spørgsmaal: om Plejeforældrene havde Ro eller Ged og deslige. Og saa var der paa den anden Side maaste Spørgsmaal, som der kunde være Anledning til at stille i Købstadkommuner, men som ikke vare paa deres Plads i Landkommuner. Ligeledes har jeg tænkt mig, at der efter de forskellige Bestæftigelser, som vare fremherskende i Kommunen, kunde være helt forskellige Spørgsmaal. Derfor har jeg nærmest tænkt, at Schemaerne maatte affattes af de kommunale Myndigheder, fordi de, som sagt, da kunde blive modificerede lidt efter Forholdet paa de forskellige Steder. Men det er naturligvis et Spørgsmaal, man let vil kunne enes om; hvis man vil have dem af mere almindelig Bestæftighed, kunne de jo ogsaa nok blive saaledes. Skulle disse Schemaer være saaledes, at de passe alle Vegne, ville de komme til at omfatte en meget stor Mængde Spørgsmaal; saa maa man forudsæ alle mulige Tilfælde. Men jo flere Spørgsmaal der stilles, desto mere

Ulejlighed bliver der jo med at udfylde Schemaerne.

Om de i § 7 omhandlede Børn, der nok ere Plejebørn, men foregives at skulle betragtes som de paagældendes virkelige Børn, uden dog at være adopterede, skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at det kan være noget tvivlsomt, om det er rigtigt at henlægge Afgørelsen til Overøvrigheden, og om det ikke var naturliger at blive ved Underøvrighederne, altsaa i Købstæderne Magistraten og Borgmesteren og paa Landet Politimesteren. Thi det er jo dog noget, som Overøvrigheden i Reglen ikke vil vide noget synderligt om. Der maa vel kræves en Autoritet, som staar Forholdet saa nær, at den har eller uden stort Besvær kan staa sig Kendskab til de personlige Forhold. Overøvrigheden er jo uægtelig et Stykke længere borte fra Kendskabet til de personlige Forhold end Underøvrigheden, og den vil i mange Tilfælde slet ikke have andet at gøre end at holde sig til de Erklæringer, som Underøvrigheden, de lokale Myndigheder, afgive.

Straffebestemmelsen i § 9 er ikke beregnet paa Tilfynet, saa meget mindre som Tilfynets hele Virksomhed faar en vis Frivilligheds Karakter, og der ikke egentlig heller er paalagt dem at gøre andet, end hvad de anse for rigtigt efter deres Støn. Straffebestemmelsen er i Særdeleshed bestemt paa at ramme Plejeforældre, dog saaledes, at der jo egentlig ikke skal være Straf for slet Behandling af Børnene — det maa der søges Straffebestemmelser for andre Steder — men mere en Straf for Overtrædelser, som fra Plejeforældrenes Side først og fremmest begaaes. Og det er Grunden til, at Straffen her sat saaledes, at der kan gaas temmelig højt med Bøden for, at sikre sig, at den Bestemmelse bliver overholdt, at ingen maa mod Betaling have saadanne Børn uden vedkommende Autoritets Tilladelse. Det er jo Grundlaget for det Hele. Hvis det ikke kan gennemføres, falder det hele System til Jorden. Derfor maa der altsaa være Adgang til at ramme ret alvorlig saadanne Personer, som befatte sig med at have Plejebørn uden at have fornøden Tilladelse dertil. Dernæst kan der ogsaa være en Grund til at idømme dem Mulkt, der vel naturligvis i Reglen ville være mindre, for andre saadanne Forseelser, f. Eks. ikke at anmeldte Børns Død, ikke at anmeldte, at Plejeforholdet er ophørt og deslige. Saa vidt mig bekendt, er i Grunden denne Straffebestemmelse, som ogsaa findes i den nuværende Lov, kun anvendt i Praksis over for dem, der have taget Plejebørn uden Tilladelse.